

DYREBESKYTTELSEN NORGE

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Oslo, 15.02.2008

HØRINGSSVAR - NY LOV OM DYREVELFERD

Det vises til høringsbrev av 16.11.2007.

Dyrebeskyttelsen Norge (DN) ønsker en ny lov om dyrevelferd velkommen. Holdninger til dyr og kunnskap om dyrs atferd og behov er betydelig endret siden dagens dyrevernlov ble vedtatt i 1974. En justering av det eksisterende lovverket er følgelig nødvendig for å sikre en større grad av harmonisering med den allmenne oppfatning av god dyrevelferd. Videre ser vi at det er til dels raske holdningsendringer i befolkningen i retning strengere krav til dyrevelferd. Dette understreker behovet for et lovverk som i stor grad tar høyde for også fremtidige holdningsendringer.

Nedenstående gir en oppsummering av DN's generelle innspill samt innspill til hver enkelt paragraf.

Generelt

Det er svært positivt at man i arbeidet med lovutkastet har vært oppmerksom på de nye retningene innen dyreetikk, og at man på denne måten signaliserer at den pågående rettighetsdebatten rundt dyrs status tas på alvor. Det er videre svært positivt at man i lovteksten tilegner dyr egenverdi utover nytteverdien dyr måtte ha for mennesker.

Utforming av forskrifter

Loven er i stor grad en fullmaktslov, og det gis hjemmel til å nedfelle nærmere bestemmelser i form av forskrifter. For svært mange av paragrafene vil det være et utstrakt behov for dette, noe som innebærer at Mattilsynet må tildeles de nødvendige ressursene til dette arbeidet. Viktigheten av dette bør understrekes da det bør være av interesse for myndigheter og forvaltning, såvel som interesseorganisasjoner og andre parter, at det nye lovverket settes ut i livet så snart som mulig.

Vi registrerer videre at man med den nye dyrevelferdsloven ønsker å plassere Norge i fremste rekke på dette området. DN ønsker ambisjonene velkommen, men forventer at dette også følges opp i praksis utover selve lovteksten. Selv om flere av paragrafene innebærer en forbedring i forhold til eksisterende lovverk, vil ambisiøse og strenge forskrifter være essensielle for å gi dyrevelferdslovgivningen et vesentlig løft.

Overgangsperiode

Med tanke på den store andelen paragrafer som har behov for forskrifter er DN på enkelte områder bekymret for overgangen fra eksisterende til nytt lovverk. Dette gjelder i hovedsak den eventuelle overgangen fra tilsyn basert på legmannsskjønn gjennom dyrevernemndene til et

DYREBESKYTTELSEN NORGE

tilsyn etter en annen modell. Til våre kommentarer til §32 legger DN til grunn at en slik overgang skjer uten at frekvens eller kvalitet på tilsynet lider noen overlast i overgangsperioden.

Bruk av navnet "Mattilsynet" i lovteksten

Da Mattilsynet ble opprettet i 2004 var DN sterkt kritiske til innlemmelsen av dyrevelferd i tilsynet. Fra DN's side ble det blant annet anført at navnet Mattilsynet var direkte misvisende på et tilsyn som skulle ha overordnet ansvar med dyrs velferd. Videre understreket man at innlemmelsen av dyr i et tilsyn som primært skulle håndtere mat ga et feil signal utad, ved at man indirekte gikk bort fra anerkjennelsen av dyr som selvstendige, følede vesener. Snarere ga man indirekte uttrykk for at dyrs verdi var begrenset til den nytteverdien de måtte ha for mennesker - eksempelvis som mat. Dette er signaler som vi oppfatter å være i strid med intensjonene til det nye lovutkastet.

Denne debatten har fortsatt i ettertid, og har vært grunnlag for flere medieoppslag. Selv om DN innser at Mattilsynet tilsynelatende vil ha ansvar for dyrevelferd også i de kommende årene, ønsker man å ta høyde for hvilken retning denne debatten kan ta videre ved å unnlate å bruke navnet "Mattilsynet" direkte i lovutkastet. Det foreslås å i stedet bruke en nøytral betegnelse, eksempelvis "tilsynet".

Definisjoner og begreper

Flere begreper og setninger i lovutkastet, blant annet i formålsparagrafen (§1) er noe tvetydig eller uklart definert. Dette vil ha direkte betydning for lovforståelsen og kan være kilde til ressurskrevende feiltolkninger. Selv om det er umulig å ta høyde for enhver misforståelse eller feiltolkning av lovverket ser DN et behov for at flere av begrepene og setningene som benyttes i lovutkastet defineres nærmere, eksempelvis i et eget kapittel i kommentardelen. DN ønsker en nærmere definisjon på følgende begreper:

- *Dyrevelferd*: Begrepets forskjellige definisjonsmuligheter forklares nærmere i kommentardelen, men såvidt DN kan se gis det ingen endelig konklusjon på hvilken definisjon som legges til grunn for lovutkastet.
- §2 *Virkeområde*: "(...) samt utviklingsstadier av nevnte dyr med et tilsvarende utviklet sanseapparat som den endelige utviklingsformen." blir etter vårt skjønn feil. Ordlyden gir inntrykk av at fostre kun er inkludert i virkeområdet når sanseapparatet er ferdig utviklet, noe som sjelden vil være tilfelle. En mer presis formulering kan eksempelvis formidle at sanseapparatet må være funksjonelt og på utviklingsnivå nivå med levende dyr som omfattes av loven. Se hørings svar fra Universitetet for Miljø- og Biovitenskap (UMB) for konkret forslag til endring.

Videre står det i kommentardelen (s. 66) at "Hva som er god dyrevelferd etter loven, vil bero på en avveining mellom hensynet til dyrenes behov og opplevelser på den ene siden, og bruksinteressen i form av næring, hobby, rekreasjon m.m. på den andre." Som bemerket av UMB mener også DN at dette er feil. Etter vårt syn vil ikke bruksinteresser for mennesker ha noen betydning for utmåling av hvor god dyrevelferden er. Denne feilen må rettes opp for at vurdering av dyrevelferd i konkrete saker faktisk skal kunne være en reell velferdsindikator og ikke blandes sammen med irrelevante faktorer.

Uforsvarlig bruk av dyr

DN deler vurderingene rundt religion, tradisjon og kultur som fremmer handlinger som fremstår som dyrevernmessig uforsvarlige (kommentardelen s. 8). DN ser svært positivt på at departementet ønsker å videreføre forbudet mot å avlive dyr ved avblødning (halal- og kosherlakt). Se forøvrig våre kommentarer til §12,2.

DYREBESKYTTELSEN

NORGE

§ 1. Formål

Lovens formål er godt. DN ser positivt på implementeringen av dyrevelferdsmeldingens etiske plattform i formålet. Det er videre svært positivt at man beveger seg videre fra eksisterende lovs noe snevre formål (primært forhindre lidelse) til at man nå også ønsker å fremme god dyrevelferd. DN støtter følgelig bruken av navnet “Lov om dyrevelferd” fremfor den eksisterende “Lov om dyrevern”.

DNs inntrykk er at man på enkelte områder har sett en forverring av respekten og empatien for dyr. Blant annet synes det som om antall grove mishandlingssaker (tilsynelatende sadistisk motivert) er økende. Det kan også virke som om den generelle bruken av dyr i underholdning, både der dyr skades/drepes og der de i varierende grad latterliggjøres øker, blant annet gjennom fjernsyns-og radioprogrammer. I så måte ser DN svært positivt på at lovens formål også innbefatter å fremme respekt for dyr. DN oppfordrer til en streng håndheving, også med tanke på å hindre spredning av latterliggjørende og nedverdiggende holdninger til dyr. På lik linje med hvordan slike holdninger bidrar til respektløshet overfor minoriteter eller svake grupper i samfunnet, vil latterliggjøring o.l. bidra til tilsvarende uønskede holdninger overfor dyr.

§ 2. Virkeområde

DN er positive til inkluderingen av blekksprut og honningbier i loven. Dette er i tråd med ambisjonene om å ha et ledende dyrevelferdslovverk. Vi anser videre at det er av stor betydning for den generelle respekten og omtanken for dyr hvorvidt den enkelte art er vernet av lovverket. Følgelig anmoder vi om at man er påpasselig med å justere lovverket etterhvert som nye arter måtte bli hensiktsmessig å verne.

DN er videre svært positive til vern av fostre i lovverket. Vi gjør forøvrig oppmerksom på ovenstående bemerkning (s. 2, dette dokumentet) vedr. behov for klarere definisjon av hvilke fosterstadier som er omfattet av lovverket.

DN ønsker på det sterkeste å understreke behovet for å opprettholde inkluderingen av fisk i lovutkastet, på lik linje med landlevende dyr omfattet av loven. I det man åpenbart ønsker å utforme en lov som tar høyde for både ny forskning og holdningsendringer virker det selvmotsigende å skulle ekskludere fisk eller gi fisk færre rettigheter etter loven. I dag er det i stor grad enighet blant forskere om at fisk oppfatter frykt og smerte - i kommentardelen nevnes blant annet rapporten fra European Food Safety Authoritys (EFSA) som konkluderer tilsvarende. Til tross for at økonomiske interesser er bygget opp rundt oppdrett, fangst og hold av fisk vil ikke dette være en legitim grunn til å lempe på vernet av fisk. Dette vil heller ikke oppfattes som logisk av publikum. Det er forøvrig verdt å nevne at også forbrukerholdningene rundt fisk synes å være i rask endring. Det er et økende fokus på fiskens velferd i eksempelvis oppdrettsanlegg - dette er et fokus og en debatt som etter all sannsynlighet vil oppta flere fremover.

§ 3. Generelt

Paragrafens siste setning bør også ta høyde for dyrenes individuelle erfaringer. Eksempelvis kan en innekatt ha andre behov enn en utekatt. Et dyr kan også ha særskilte erfaringer, negative som positive, som det må tas særlig hensyn til for å sikre en god velferd for dyret.

DYREBESKYTTELSEN

NORGE

§ 4. Hjelpeplikt

Som nevnt på side 3 (dette dokumentet) er DN svært kritiske til å legge opp til avlaving som et slags primærtiltak for hjelp. Vår erfaring er at avlaving ofte benyttes av forvaltningen som det enkleste og minst ressurskrevende tiltaket, eksempelvis overfor hjemløse dyr. Dette gis det også uttrykk for i høringens kommentardel der det står “Avlaving vil avslutte lidelse, selv om en annen behandling kunne gjort dyret friskt igjen. Avlaving må derfor regnes som nødvendig og/eller god nok hjelp i mange tilfelle, særlig for ville dyr og dyr med ukjent eier.”

Selv om avlaving i noen tilfeller er nødvendig for dyrets egen del, vil denne ordlyden kunne gi legitimitet til bruk av avlaving som løsning på flere dyrevernsproblemer, til tross for at andre muligheter kan være aktuelle og oppnåelige. DN motsetter seg denne formuleringen og ønsker i stedet en plikt for dyreholder eller ansvarlig for dyret (herunder stat, forvaltning, tilsyn m.v.) til å forsøke å finne alternative løsninger til avlaving. Det foreslås å endre §4,1 andre setning, til: “Avlaving skal kun skje når dette er til det beste for dyret, eller når avlavingen er den eneste realiserbare løsningen. Avlavingen skal skje i samsvar med kravene i §12”.

Vi registrerer videre at man i kommentardelen til lovutkastet avgrensner betalingsplikten til å avhjelpe den akutte situasjonen, herunder kostnader til avlaving. DN opplever dette som en ansvarsfraskrivelse. Svært mange dyr er satt i en hjelpeløs situasjon nettopp på grunn av menneskelig aktivitet. For staten burde dette medføre et moralsk ansvar for å ta på seg ansvaret med å minimere skadene som er forårsaket. Betalingsplikten i seg er et godt tiltak, men ved å bare dekke de umiddelbare utgiftene til akutt behandling står ikke betalingsplikten i forhold til de skadene mennesker daglig påfører dyr og deres levested. DN foreslår at man i det minste åpner for at betalingsplikten også skal kunne innbefatte rehabilitering av dyr. Det foreslås å endre §4,1 til å også inkludere ordet “rehabilitering”. Ordlyden foreslås da endret til: “Enhver som kommer over et dyr som er synlig sykt, unormalt avmagret, skadd, vanskjøttet eller hjelpeløst og enhver som forårsaker skade på dyr, skal så langt mulig sørge for at dyret får hjelp, rehabilitering og om nødvendig blir avlivet.” Det er naturlig at det settes kriterier eller avgrensninger ifht. når en slik betalingsplikt for rehabilitering vil gjøre seg gjeldende. Det foreslås å inkludere slike spesifiseringer i tilhørende forskrift.

Det foreslås å stryke “unormalt” i §4,2 første setning for å unngå at avmagring i seg selv skal fremstå som normalt. Til tross for at også ville dyr kan påtreffes i perioder med dårlig mattilgang og dermed fremstå som “normalt avmagret”, er det DNs antagelse at §4 i større grad vil være i praktisk bruk overfor dyr som holdes, og som følgelig kan være avmagret av årsaker som er “normale”. Første setning med endring lyder da som følger: “Enhver som kommer over et dyr som er synlig sykt, avmagret, skadd, vanskjøttet eller hjelpeløst og enhver som forårsaker skade på dyr (...)”

Det er videre nødvendig at eventuelle øvrige bestemmelser rundt avlaving, varslingsprosedyrer m.m. spesifiseres i forskrift.

§ 5. Varsling

DN ser svært positivt på innføring av varslingsplikt. Det er åpenbart lovgivers intensjon å kunne fange opp vanskjøtsel eller manglende stell i større grad. Som bemerket i kommentardelen skyldes slike dyrevernsaker ofte personlige problemer, enten psykiske problemer eller praktiske, slik som økonomi. Man kan følgelig anta at svært mange av dyretragediene ikke har oppstått med overlegg, men at dyreholder ikke lenger makter å ta vare på dyrene på forsvarlig måte. Med

DYREBESKYTTELSEN

NORGE

andre ord vil ofte både dyreholder og dyrene stå igjen som skadelidende i slike saker. Etter DNS syn taler en mer omfattende varslingsplikt også til fordel for dyreholder ved at vedkommende får bistand til å løse en uønsket situasjon på et tidligere tidspunkt. DN foreslår at varslingsplikten i utgangspunktet bør gå foran annen lovpålagt taushetsplikt.

Som et minimum ønsker DN at varslingsrett som hovedregel bør gjelde alle yrkesgrupper.

§ 6. Kompetanse og ansvar

Krav om kompetanse og ansvar, med tilhørende aldersbegrensning for å ha selvstendig ansvar for dyr er et svært godt tiltak. For at dyr skal kunne gis et godt liv er kompetanse og kunnskap om dyret en nødvendighet.

Formuleringen av første setning høres noe næringsrettet ut ved at man bruker begrepet “personell”. Paragrafen må ta høyde for at den også skal gjelde privat hold av familiedyr o.l. Det foreslås å endre §6,1 til: “Dyreholder skal inneha tilstrekkelig faglig kompetanse til å sikre dyrene en god dyrevelferd, samt sikre at andre personer som behandler dyrene har slik kompetanse.”

Også her er det essensielt at paragrafen gis en forskrift som setter konkrete krav til omfang av kompetansen, samt krav om etterutdanninger for å oppdatere slik kompetanse. Kompetansekravene bør inkludere forståelse for og kunnskap om dyrevelferdsloven.

Kompetansekravet må også gjelde personell i dyrevernforvaltning, herunder dyrevernemndene.

§ 7. Krav og registrering eller tillatelse

Ingen kommentarer.

§ 8. Driftsformer, metoder, utstyr og tekniske løsninger

Tilhørende forskrift må spesifisere hva man legger i “nye driftsformer, metoder, utstyr og tekniske løsninger”.

§ 9. Medisinsk og kirurgisk behandling

DN støtter de begrensninger som legges for medisinsk og kirurgisk behandling av dyr. DN ønsker videre å understreke viktigheten av at bedøving og bruk av smertelindring ved smertefulle inngrep, slik det også kommer frem av kommentardelen.

§ 10. Merking av dyr

Jfr. omtale av mulig påbudt merking av dyr i høringens kommentardel, ønsker DN et eventuelt påbud om id-merking for katter velkommen. Det er i dag et stort antall hjemløse katter i Norge - bare i Oslo antar man at det er over 10.000 individer. Et av de foreslåtte, og antatt effektive, tiltakene mot ytterligere populasjonsvekst er obligatorisk id-merking og kastrering/sterilisering.

En naturlig følge av obligatorisk id-merking vil være bestemmelser som medfører bortfall av eiendomsretten til dyret dersom dette ikke er merket. Det er viktig å understreke at en bestemmelse for bortfall av eiendomsretten ikke må misbrukes som anledning til å avlive hjemløse eller umerkede katter. Det bør i bestemmelsen komme klart frem at formålet er å

DYREBESKYTTELSEN

NORGE

muliggjøre omplassering av dyrene uten å risikere å komme i erstatningsansvar overfor tidligere eier av dyret.

§ 11. Transport

Årlig dør et stort antall dyr i dyretransporter. Svært begrenset plass, lasting, lossing og andre stressmomenter gjør transporten lidelsesfull for dyrene. I 2006 døde 86.000 dyr under transport. DN ber om at paragrafens intensjon følges opp i form av strengere forskrifter enn dagens regelverk.

§ 12. Avliving

DN anser det som særdeles viktig at det ikke lempes på dyrevelferdsregelverket, og støtter en videreføring av forbudet mot å avlive dyr ved avblødning uten bedøvelse (for eksempel ved halal- og kosherslakt). DN er samtidig kritisk til at det i §12,5 gis mulighet for unntak fra bestemmelsens andre ledd, som nettopp stadfester forbudet mot avliving uten bedøvelse. Det foreslås å enten fjerne dispenseringsmuligheten, eller flytte siste setning i bestemmelsens andre ledd jfr. høringsvaret fra Norges Veterinærhøgskole.

DN ser forøvrig positivt på at man i §12,5 åpner for en vurdering av dyrevelferden ved skadedyrbekjempelse.

§ 13. Bruk av dyr i forsøk og undervisning

DN stiller seg positive til påbudet om tillatelse for gjennomføring i av dyreforsøk til undervisningsformål. Flere veterinærer, biologer m.v. har allerede utdannet seg ved hjelp av alternative metoder i Norge. Også Norges Veterinærhøgskole har uteksaminert veterinærer som har fullført studiet med alternative metoder, uten å noensinne ha utført eller deltatt i dyreforsøk. Dette er i seg selv en sterk attest på at alternative metoder innen undervisning er tilgjengelige og fullverdige. De alternative metodene bør følgelig støttes opp under, blant annet ved å påby bruk av disse fremfor dyreforsøk.

Videre er det naturlig at også dyreforsøk som utføres i undervisningssammenheng reguleres av tilsvarende bestemmelser som øvrige dyreforsøk. Bestemmelsens krav om tillatelse for forsøket og ansvarlig for forsøket, samt krav om å benytte alternative metoder hvis disse finnes bør følgelig være gjeldende.

DN oppfordrer til at bestemmelsens ordlyd får stå uendret.

§ 14. Særskilte forbud

DN støtter paragrafen.

§ 15. Bygninger, gjerder og andre mindre innretninger

Det er åpenbart at bruken av piggråd er årsak til mange skader for dyr. DN mottar årlig en rekke henvendelser vedrørende piggråd og skader på familiedyr, husdyr og ville dyr. Vi støtter følgelig det foreslåtte forbudet mot bruk av piggråd i §15.

DYREBESKYTTELSEN

NORGE

§ 16. Merking, presentasjon, reklame og markedsføring

Det er positivt med en egen bestemmelse som regulerer merking, presentasjon, reklame og markedsføring av produkter som stammer fra dyr. En slik bestemmelse er det også et markant behov for. Til tross for at markedsføringsloven skal regulere noe av det samme området, ser vi at det spekuleres i produkter som er egnet til å villed. Etterhvert som kravene til dyrevelferd styrkes ytterligere fra forbrukerne vil en slik bestemmelse kunne bli desto viktigere.

Det er videre velkomment med eventuelle muligheter for å begrense markedsføring som er uønsket av hensyn til dyrevelferd. Det selges i dag flere produkter som kan tenkes å bli regulert av bestemmelsen, slik som hunde- og kattepels. At lovutkastet gir muligheter for å begrense eller regulere markedsføring av slike produkter er positivt.

§ 17. Sporbarhet

Også bestemmelsen om sporbarhet er positiv, både ut fra et forbrukersynspunkt og med tanke på dyrevelferden. Det er et stadig økende fokus på etiske produkter - her vil en bestemmelse om sporbarhet være viktig for å sikre at de oppgitte opplysningene fra produsenter eller distributører faktisk medfører riktighet.

§ 18. Omsetning m.v. av produkter fra dyr

Det er positivt at man også ønsker å ha muligheten til å begrense "import av dårlig dyrevelferd" fra utlandet. Forbud mot for eksempel produksjonsformer eller fangst som anses som uakseptable i Norge får en større effekt ved at man også kan begrense eller forby omsetningen av slike produkter. En slik bestemmelse bør brukes aktivt for å hindre at uakseptabel produksjon får innpass på norske markeder.

§ 19. Adgang til sted og plikt til å yte bistand

DN støtter paragrafen.

§ 20. Opplysningsplikt, dokumentasjon og kontrolltiltak

DN støtter paragrafen.

§ 21. Generelle vilkår for hold av dyr

Det er allerede store utfordringer knyttet til hold av dyr i Norge, både dyr holdt i næringsvirksomhet og i privat regi. Innførsel av nye arter bør bygge på faglige utredninger slik at man i størst mulig grad unngår å innføre arter som senere viser seg å være lite tilpassningsdyktige. DN mener at man generelt bør være svært restriktive med å innføre nye arter, og ønsker at forskriften om forbud mot innføring av fremmedartede (eksotiske) dyr opprettholdes.

§ 22. Dyrs levemiljø

DN støtter paragrafen.

§ 23. Tilsyn, stell og føring

DYREBESKYTTELSEN

NORGE

DN støtter paragrafen.

§ 24. Avl og bioteknologi

Forarbeidene påpeker at “Avl skal i prinsippet ikke ha til hensikt å kompensere for mangler i miljøet eller benyttes for å tilpasse dyr til oppgaver eller miljøer som de ikke har naturlig forutsetning for å trives med”. DN ønsker å få lovfestet dette punktet.

§ 25. Trening, fremvisning, underholdning og konkurranser

DN støtter i utgangspunktet ordlyden, men ser et behov for spesifisering av feks. treningsredskaper som benyttes, enten i selve lovteksten eller i form av forskrifter. Flere redskaper som er eksplisitt forbudt i gjeldende dyrevernlov er nå utelatt og gjør tolkningen noe mer skjønnsmessig. Dette kan være uheldig.

DN ønsker å opprettholde det generelle forbudet mot fremvisning av dyr. Foruten en viktig signaleffekt om at dyr i utgangspunktet ikke skal benyttes til underholdning, gir det også en oversikt over aktører som benytter dyr i underholdning ved at det må søkes dispensasjon.

§ 26. Omsetning av dyr og ervervsmessig ivaretagelse av andres dyr

DN støtter paragrafen.

§ 27. Jakt, fangst og fiske på dyr som holdes

DN ønsker ikke at jakt, fangst og fiske på dyr som holdes tillates. Ved å tillate en jaktform som utelukkende er basert på forlystelse og rekreasjon risikerer man å gå på akkord med lovens formål, og redusere respekten for dyr.

§ 28. Utsetting av dyr i naturen

DN støtter paragrafen.

§ 29. Jakt, fangst og fiske

DN er bekymret over at fangstmetodene i hvalfangst ikke harmonerer med eksisterende dyrevernlovgivning eller det nye lovutkastet. Sprengharpunen som brukes for å avlive hval skytes fra en båt i bevegelse mot et mål i bevegelse. I verste fall kan det ta opptil en time før hvalen dør. DN har vanskelig for å se at dagens fangstmetoder utøves på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte.

Rådet for dyreetikk uttalte i 1994 at fangst- og jaktbestemmelsene bør utformes med det mål at hunddyr ikke skytes fra sine unger. DN kan ikke se at dette hensynet er tatt ifht. hvalfangst. Snarere tvert imot jaktes hval i perioder hvor det er fare for at dyrene er drektige eller med unger. DN ønsker at man tar høyde for intensjonene i det nye lovutkastet ved å legge begrensninger på og revurdere jaktformene i hvalfangst.

Det er videre uheldig at de tidligere hvalfangstinspektørene om bord på hvalskutene nå er erstattet av en såkalt “blåboks”. I motsetning til blåboksen kunne inspektørene samle inn

DYREBESKYTTELSEN

NORGE

informasjon om skadeskyting mv., noe man nå ikke får innhentet informasjon om. Dette er svært uheldig da man mister grunnlaget for å vurdere avlivingsmetodene brukt under jakten.

DN etterlyser forøvrig et forbud mot hijakt, ref. uttalelse fra Rådet for Dyreetikk, januar 2008.

§ 30. Innfangning av viltlevende dyr

Det er viktig med unntaket i §30,2 for å muliggjøre rehabilitering og nødhjelp til skadde dyr, for eksempel ved oljekatastrofer. Dette har også en viktig signaleffekt ved at man tar ansvar for å yte hjelp til dyr som er ofre for menneskelig aktivitet.

Det er forøvrig viktig at man også tar høyde for praktisk erfaring, og ikke utelukkende formell fagkompetanse, i eventuelle kompetansekrav til hvem som kan yte slik hjelp til ville dyr.

DN støtter forøvrig forslaget i høringsuttalelse fra Universitetet for Miljø- og Biovitenskap om å speilvende prinsippet for midlertidig ivaretagelse av skadde viltlevende dyr.

§ 31. Avgift og gebyr

En eventuell avgift på fôr til dyr som ikke brukes til produksjon av næringsmidler kunne finansiere tiltak for å begrense og kontrollere populasjonene av viltlevende, domestiserte dyr, for eksempel hjemløse katter, jfr. forslag i høringsvaret fra UMB.

§ 32. Tilsyn og vedtak

DN støtter forslaget, men etterlyser også en mulighet for at Mattilsynet kan fatte vedtak om andre pålegg for å hindre at tamdyr angripes av rovvilt.

§ 34. Forbud mot aktiviteter omfattet av loven

DN støtter paragrafen.

§ 36. Straff

Strafferammen er en indikasjon på hvor alvorlig samfunnet anser en forbrytelse å være. I så måte er det svært betenkelig at strafferammen for grove overtredelser av dyrevernsloven er 3 år, mens strafferammen for grovt skadeverk er strengere. En slik "verdisetting" står ikke i samsvar med de intensjoner og formål som lovutkastet gir. DN ønsker strengere strafferammer, av preventive årsaker, men også for å signalisere at brudd på dyrevelferdsloven bør innebære reelle, alvorlige konsekvenser.

Organisering av dyrevernemndene

Etter DNS syn er kvaliteten på arbeidet til dyrevernemndene svært varierende, grunnet blant annet ressurstildeling og personlig kompetanse.

Det fremheves at nemndene har en verdi i form av lekmannsskjønn. Med tanke på den økte kunnskapen om dyr og dyrs atferd som har vokst frem vil derimot viktigheten av lekmannsskjønn være redusert. I det minste forutsetter en opprettholdelse av lekmannsbaserte

DYREBESKYTTELSEN NORGE

dyrevernnemnder at nemndenes medlemmer er tilstrekkelig faglig oppdatert. Med dagens ressurstildelinger og struktur, hvor deltagelse i en nemnd ikke er medlemmenes hovedbeskjeftigelse, virker dette vanskelig å realisere.

DN ønsker et profesjonelt tilsyn basert på faglig kompetente personer, som har tilsynet som sitt hovedvirke. Ideelt sett burde et slikt tilsyn ligge under Miljøverndepartementet. Etter DNs syn vil ikke et tilsyn som har sitt hovedvirke rundt mat og mattrygghet være rette instans for å sikre en god dyrevelferd.

Forøvrig har dyrevernarbeidet etter vårt syn allerede blitt nedprioritert etter innlemmelsen i Mattilsynet - vi frykter følgelig at en overtagelse av dyrevernnemndas oppgaver ikke vil bli gjennomført med den kvalitet og frekvens som vi ser som nødvendig.

Med vennlig hilsen

Odd Harald Eidsmo
Fung. sekretariatsleder